

[Jørgen Jørgensen.]

nogen indflydelse på, der havde skabt disse vanskeligheder. Nu kan det ærede medlem vel ikke mene, at havde man fulgt det konservative standpunkt i kronespørgsmålet — jeg ved iøvrigt ikke, hvad det var, men det ved det ærede medlem måske, men formentlig var det, at man ikke skulle devaluere så stærkt, som man gjorde —, så havde det kunnet afværge de øgede økonomiske vanskeligheder, vi står i. Nej, vi ville have haft vanskeligheder på andre felter. Den engelske devaluering ville have skabt vanskeligheder alligevel også på det punkt, hvor det konservative parti har taget særstandpunkt. Dette kan derfor ikke være tilstrækkelig begrundelse for, at partiet ikke føler ansvar overfor den vanskelige økonomiske situation, vi står i.

Det er rigtigt, at det konservative folkeparti er ansvarsfrit med hensyn til spørgsmålet om pengebindingen, og det er måske også rigtigt, at der gennem den stilling, venstre tog til devalueringen, og den stilling, venstre tog til pengebindingen, gennem den stilling, venstre har taget til den økonomiske politik i denne vinter i det hele taget, er en vis linie fra september indtil nu, og at der er en større enighed mellem venstre og os og socialdemokratiet i den økonomiske politik, der er ført, end der er mellem de konservative og andre partier. Det er også muligt, at der til syvende og sidst er en større forskel i synspunkter mellem venstre og konservative, end man nu i dag vil give det udseende af, på disse områder. Men hvorom alting er, vil jeg tilråde, at man nu efter den indledning, der er givet her ved første behandling, hvor partierne har givet udtryk for deres almindelige principielle synspunkter overfor den foreliggende økonomiske situation, går i gang med det saglige arbejde i udvalget, og at man dér skaffer sig fuld klarhed over partiernes stilling.

Jeg må sige, at den erklæring, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen afgav til slut, jo ikke var meget specificeret, men holdt i stor almindelighed, og den kan i hvert fald ikke give grund til at tro, at der ikke skulle være nogen mulighed for at tale sig til rette om sagerne, når vi nu i udvalget skal arbejde med problemerne. Hvorvidt det konservative folkeparti er på samme linie, ved jeg ikke, men vi har dog før kunnet enes om vareforsyningsloven, også på et tidspunkt, da venstre ikke var til at få i tale, og derfor tror jeg ikke, man skal tage så tungt på det, selvom den konservative ordfører i dag i forlængelse af disse

torsdagsdebatter har brugt lidt stærke ord. Jeg håber stadig på, at vi, når vi får gået tingene igennem i udvalget, kan møde her med en fællesindstilling til vedtagelse, og jeg vil i hvert fald gerne yde mit bidrag til, at dette kan ske.

Aksel Larsen: Enten må jeg have udtrykt mig uklart, eller også har handelsministeren misforstået mig. Da ministeren sidst havde ordet, talte han om, at jeg ville bevise, at de af ham påviste økonomiske fremskridt ikke havde gavnet os. Mig bekendt har jeg ikke sagt sådan, i hvert fald har jeg ikke villet sige sådan. Jeg har talt om den arbejdende befolkning og den brede befolkning; jeg tvivler naturligvis ikke om, at de økonomiske fremskridt har gavnet proprietærene, jeg tvivler ikke om, at de har gavnet skibsrederne, jeg tvivler ikke om, at de har gavnet aktionærerne i de store industriforetagender, og jeg mener, at jeg gav udtryk for dette, da jeg talte. Men så forsøger ministeren iøvrigt at komme udenom hele den del af argumentationen ved at hænge sig i det, jeg har sagt om, at også amerikanerne skal have deres del, og lade, som om jeg kun har talt om amerikanerne. Jeg har talt om en hel masse andre, som skulle have deres del, men jeg har sagt: når også amerikanerne skal have deres del. Ministeren vil vide, hvad de skal have. Ja, de har jo bl. a. fået Danmarks selvstændighed puttet i deres ret rummelige lomme — jeg synes, det er temmelig meget. Men jeg ved godt, at det svar vil ministeren ikke erklære sig tilfreds med. Ministeren vil have noget, der kan måles op i kroner og øre; sådan er man jo indstillet fra den side.

Ja, så kan jeg jo begynde med at notere op det, som umiddelbart trænger sig på, men jeg tvivler ikke om, at der er meget mere. Såvidt jeg ved, skal vi betale en hel del for at have Marshalladministrationen siddende i København; den amerikanske Atlantpagt-statsminister Snavely i spidsen koster os vist også nogle penge. Når varer skal transporteres hertil og betales i amerikanske dollars, koster det os også noget. Kronesænkningen blev i hvert fald, hvis man skal tro den amerikanske finansminister Snyders udtalelse, gennemført, for at det kunne blive billigere for amerikanske kapitalister at købe sig indflydelse i vort erhvervsliv. Den er jo iøvrigt kommet som en følge af Marshallplanen og hele den politik; der hænger sammen med Marshallplanen. Den har medført, at vi skal betale langt højere priser i kroner for de varer, vi importerer fra USA, og den har betydet